

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 6 грудня 1986 року

№ 146 (3809).

Ціна 2 коп.

Серед стратегічних завдань, поставлених XXVII з'їздом КПРС, і посилення режиму економії, бережливості, підвищення якості роботи.

Яким повинен бути внесок молоді у вирішення цих важливих завдань? Що завдає? Чи досить однієї ініціативності й

зацікавленості, щоб здолати ближчий рубіж? Ці та інші питання порушують учасники сьогоднішньої передз'їздовської поївки. Традиційно вже на сторінках «Молодого комунара» «Передз'їздовська естафета» переймають спільний і неспільковий Кіровського і Ленінського районів обласного

ПЕРЕДЗ'ІЗДОВСЬКА ЕСТАФЕТА

центру. Отже, тема: економія і бережливість, якість роботи.

[Матеріали поївки читайте на 2 стор.]

Цифри і факти

ЛЕНІНСЬКИЙ РАЙОН:

● Створено і діє 160 комсомольсько-молодіжних колективів, у промисловості — 73, на транспорті 4, у сільському будівництві 6 та інші. Бригадним підприємством охоплено 93 КМК, 36 колективів носять звання «Колектив комуністичної праці».

● Комсомольці і учні шкіл беруть участь у змаганнях за право підписати рапорт XX з'їзду ВЛКСМ, підсумки якого будуть підведені на міському з'їзді піонерського і комсомольського активу у березні наступного року. У копилку першого року п'ятиріччя роблять свій внесок і старшокласники. Протягом п'ятої літньої трудової чверті 2359 старшокласників у складі учасників таборів праці і відпочинку та трудових загонів старшокласників викопали робіт на суму 206 435 карбованців.

КІРОВСЬКИЙ РАЙОН:

● Із 189 комсомольсько-молодіжних колективів у промисловості працює 93, на транспорті — 34, у будівництві — 28 колективів.

● 3800 піонерів та школярів провели літо у таборах праці і відпочинку, виконавши обсяг робіт на суму понад 220 тисяч карбованців; білий ж студентський будівельний загон за останні два роки досягли суми понад мільйон карбованців.

Сьогодні

попереду:

Підбито підсумки обласного соціалістичного змагання молодих доярок області за одинадцять місяців, присвяченого XX з'їзду ВЛКСМ. Результати свідчать: боротьба загострюється. Ще 7 листопада в «Молодому комунарі» повідомлялось про те, що молода доярка з колгоспу імені Куйбишева Гайворонського району Надія Трубаєвич (тепер вона Крисько) сягнула п'ятитисячного рубежу. Сьогодні вона обійшла лідера змагання Лідію Куженко. Боротьба за високі надрі триває.

Ось десять кращих молодих доярок і доярків:

Надія КРИСЬКО з колгоспу імені Куйбишева Гайворонського району надолала 5352 кілограми молока на корову.

Лідія КУЖЕНКО з колгоспу «Союз» Знаменського району — 5344.

Марія КОВАЛЕНКО з колгоспу «Союз» Знаменського району — 5158.

Наталія ВЕРБОВА з колгоспу «Союз» Знаменського району — 4600.

Тетяна ЛАДАНЮК з колгоспу «Мир» Гайворонського району — 4578.

Раїса ХВАСТА з колгоспу імені Шевченка Новгородківського району — 4174.

Сергій ЧУР з колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Онуфріївського району — 4093.

Петро КОНДРАТЮК з колгоспу імені Шевченка Ульяновського району — 4072.

Антоніна ЛУБЦОВА з колгоспу «Первое мая» Маловісківського району — 4020.

Світлана ХИЖНЯК з колгоспу «Первое мая» Маловісківського району — 4005.

МОЛОДІЖНІ НОВИНИ

Систему автоматизованого проектування технологічних процесів холодного штампування заготовок для обприскувачів застосували молоді спеціалісти виробничого об'єднання «Львівхімсельгоспмаш». Розробив і впровадив новинку комплексний творчий молодіжний колектив «Муза», в назві якого відображено основний напрям пошуку: машини, добрива, захист рослин. У вільний від роботи час конструктори, технологи, програмісти,

електроніки спільно займалися випробуванням прикладних програм, вивчали досвід передових КБ, новинки зарубіжної і вітчизняної науки і техніки. Тепер на робочому місці інженера-конструктора і технолога немає традиційних креслів. Їх замінили графічний і алфавітно-цифровий дисплеї. Світловим пером на екрані вводяться різні лінії, кола, циліндри. Малюнки фіксуються в пам'яті машини.

Ірини ПИЛИПЕНКО (на знімку) вже три учениці, вона хороший наставник, у першу чергу тому, що сама трудиться ударно. Працюючи на Кіровоградській гігантській фабриці швачкою-мотористкою, володіє ще трьома суміжними операціями. Технічно обгрунтовані норми виробітку перевищує на 30—40 процентів.

Фото І. КОРЗУНА.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

ІЗ СТАРТУ—БЕЗ ПРОГРАШУ

«Час вимагає од нас нових підходів, нестандартних форм і методів роботи. Потрібні не просто хороші ідеї, ініціатива, необхідні цілеспрямованість, наполегливий творчий пошук» — це рядки із Звернення представників усіх комсомольських поколінь до юнаків та дівчат республіки у зв'язку з 68-ю річницею Ленінського комсомолу, підготовкою до XX з'їзду ВЛКСМ, XXV з'їзду ЛКСМУ України. Час вимагає од нас нових підходів... Нових і в діяльності фізкультурних працівників, комсомольських активістів по фізичному вихованню юнаків та дівчат. З приводу цього наш кореспондент веде розмову з головою Кіровоградського міського та обласного Новоархангельського районного спорткомітетів А. ПОДОЛЬСЬКИМ і А. ЛИТВИНЮКОМ, завідувачкою оргвідділом облспорткомітету К. СКВОРЦОВОЮ.

КОР.: Звичайно, в роботі по фізичному вихованню є певні зрушення. Та є ще чимало спортивних працівників, котрі досі не визначилися, аби працювати в дусі часу, по-новому.

А. ЛИТВИНЮК: Перш за все, вважаю, треба самокритично зізнатися, що ми досить повільно розв'язуємо проблему масовості. І ось де програш — під час турнірів у колективах фізкультури. Саме там змагання проходять у вузькому колі — стартують одні і ті ж спортсмени. Скажімо, один і той же пробус свої сили на змаганнях з кількох видів спартакіади — стартують одні і ті ж спортсмени. Бачимо: три-чотири колективи фізкультури колгоспів постійно не беруть участі в турнірах. Чому? Відсутні бос-здібні команди. На місцях не працюють спортивні секції, пасивні інструктори по

спорту, юнакам та дівчатам не створюється належних умов для занять спортом. Тут потрібна наша допомога.

А. ПОДОЛЬСЬКИЙ: Однією з головних причин низької масовості в обласному центрі є відсутність спортивних споруд за місцем проживання, безпосередньо в мікрорайонах міста, біля гуртожитків. Нині ми виправляємо цю прогалину. Налагоджено серійне виготовлення нестандартного обладнання для спорткомплексів, вже виготовлено десятки комплектів інвентаря для «стежок здоров'я», ігрових комплексів. Похвально, що в роботі по їх встановленню беруть активну участь комітети комсомолу, а на спорудженні простих спортмайданчиків, обладнаних спортивними кімнатами — комсомольсько-молодіжні колективи. Приклад тут показали молоді виробничники об'єднання «Друкмаш».

КОР.: І все ж інколи вражають цифри, що характеризують досягнення в спортивно-масовій роботі. І ми самі не віримо в них. Часом виходить, що ми готуємо значні ГПО, розрядники більше, ніж жителів того чи іншого села, міста, а на-

справді й половини населення не залучено до спортивно-масових заходів. Приписки в звітних спортивних активістів — просто стали хронічною хворобою. І саме вона заважає розібратися по-справжньому в нашому господарстві. Коли ж буде дано бій припискам і почнеться в колективах справжня робота?

К. СКВОРЦОВА: Вже почалась. Відповідальні працівники облспорткомітету, обласних спортивних товариств побували майже в усіх районах. І ось що виявлено. Світловодський райспорткомітет рапортує, що в них є 9 тирів, насправді лише 7, новоукраїнці приписали їх аж п'ять, фізкультурні працівники Олександрійського району — три. А ось в Петрівському та Добровеличківському районах доводять, що в них немає жодного значківця використано лише два патрони? Треба хоча б сім. А для того, щоб показати розрядний норматив, спортсмен повинен зробити 30—40 пострілів в ході підготовки до змагань. Цим фактам дано принципову оцінку.

Якби кожен із штатних інструкторів по спорту, тренерів, громадських фізкультурних активістів регулярно працював у секціях, групах ГПО, вигадувати цифри для звіту не було б необхідності. Думка моя така: приписка в спорті — теж злочин.

А. ЛИТВИНЮК: На мою думку, треба принциповіше проводити атестацію і перекваліфікацію фізкультурних кадрів. Бо у нас трапляється так, що один тренер готує чемпіонів, майстрів, а другий роками не виставляє своїх вихованців на змагання вищого рангу. Віддачі немає, а

зарплата однакова, є такі, що у званні «погодинаників» ще більше мають.

А. ПОДОЛЬСЬКИЙ: Такий аналіз в ході атестації ми робимо. Та вийти варто робити не лише від того, скільки фахівець підготував значківця, розрядників, майстрів спорту. Тут знову ж таки треба пам'ятати про масовість. Он головна проблема регулярно перемагають на турнірах з багатоборства ГПО. Хто, з ким? Виручають їх не представники колгоспних колективів фізкультури, а Побузького нікелевого заводу.

К. СКВОРЦОВА: Оцінювати роботу фізкультурного працівника треба в комплексі: скільки провів змагань, скільки залучив людей для участі в них, а потім — уже результативність, орієнтир на зростаючу майстерність. Та ще більше уваги слід звертати на те, як ми проводимо ті чи інші змагання. Якщо вони стали справжнім святом для молоді, то вже на старті матимемо успіх. На цифри ми, звісно, дивимось, захоплюємось ними. Ними, а не красивими, загартованими молодими людьми, яких ще мало в колективах фізкультури. Слабкий, вольний початківець може стати також красивим, міцним. Але ж треба поставити його поруч з чемпіоном, рекордсменом, людиною, яка щодня займається фізкультурою і спортом. Поставити і покласти до дії. Хто це зробить? Передусім фізорг, комсорг, громадський інструктор по спорту. Значаться ж у звітах сотні, тисячі громадських інструкторів, часом більше, ніж спортсменів. Якщо ж кожен з десяти таких активістів (тільки справжніх, не паперових) та підготує три-п'ять значківця, проблему ми розв'яжемо. І позбудемось формалізму, окупаційованості, тих же приписок.

Розмову вів М. ШЕВЧУК.

РОЗІБРАТИСЯ З ПРОСТИМ

Економія. Якість. Вони не можуть не бути між собою взаємопов'язані, бо що це так, доводить досвід впровадження у нас (та й, очевидно, не лише в нас) такої форми, як рахунки економії. Дійсно, перекручують тут ще чимало саме тому, що наявність одного з цих факторів — економії скажімо, — аж ніяк автоматично не гарантує безумовного функціонування іншого — режиму якості. Вони якщо не в протиріччі, то не в ладах з собою, це факт. Чому?

Парадоксу тут, як це може здатися на перший погляд, немає ніякого: економити за рахунок якості можна і треба. Уточнимо — за рахунок збереження, а чи й підвищення якості. Легко здогадатися, що маю на увазі антонім економії — переробити. Вони є і, на жаль, будуть доки, поки якість досягатиметься тими ж засобами, які є, а не залученням додаткових, призначених для перспективного господарювання. Які шляхи? Кожен у нас знає, що надії, які покладено на реконструкцію заводу (мова саме про нього, не за проектно-конструкторський інститут у складі виробничого об'єднання), вмотивовані і резонні: потрібної якості вже не досягти на застарілому устаткуванні. Але не менш важлива підйома — надії і перспективи виховної роботи з боку громадських організацій у переломі якоїсь дуже живої установи на безшабашність, халатність окремої частини працюючих. На жаль, і молодого віку також.

Те ж літо. Є, кажуть, там «вигідні» і «невигідні» місця роботи. Окремі цим лиш і користуються: при мінімумі затрат максимум задоволення. Організація ж КМК на цій ділянці сприяє і сприяє дотриманню як технологічної дисципліни, так і режиму економії. Потреба у вхідному контролі є, і вона продиктована необхідністю виробничого характеру. Це прямо пов'язано з діяльністю постів і штабів якості. Секретар комсомольської організації цього цеху Лідія Горбань повідомила про те, що вже на недавніх звітках у виборах у цій організації комсомольці і молоді вийшли з ініціативою конкретизувати затверджені соціалістичні зобов'язання

на період до початку другого кварталу наступного року, передбачивши змагання назустріч ХХ з'їзду ВЛКСМ саме в питанні якості й економічної роботи на кожному робочому місці.

Очевидно, так само критично, з урахуванням нових вимог і завдань, варто було б переглянути й систему контролю затрат на виготовлення тієї чи іншої продукції. Судить самі: в ній навіть не передбачено підрахунку витрат сировини для підрозділів структурно дрібніших ділянок. Про який же контроль і, відповідно, вплив на цей процес може йти мова?

Проблему сировини і матеріалів вирішити можна. Кому — уже сказано. Як? Суворо поставити питання з обліком бракованої продукції. Невже ми такі багаті, щоб потенцій-

нам прибрати до рук окремих занадто «щедрих» господарників і «Молодий комунар».

Так можна контролювати це в міжцехових масштабах. Що вже казати за самі цехи і їхні підрозділи: штабом «КП» тут серйозний шмат роботи.

Є резон дивитися на плановий процент економії як на серйозний резерв у виконанні програми економії сировини і матеріалів. Лишки й неврахованості ще є і чимало, тож шукати і використовувати їх треба.

Боротьбу за економію і бережливість треба починати із себе (нагадаю про варіант з посиленням вхідного контролю зі складів з матеріалами), а продовжити централізовано, у масштабах, скажімо, району і міста. Тоді райкомам не доведеться продовжувати практику «до-

Постачання... Знаю, можуть заперечити, що тема ця — чарівна паличка, щоб виправдати власні хиби чи й бездіяльність. На це відповім просто: випадок не з таких. Одне те, що наш МСЦ № 4 повністю комсомольсько-молодіжний, вже робить його дещо специфічним.

Приміром, таке. Надходять до нас заготовки. Здається, чого простіше — бери й доводи до завер-

чи Ровно яким чином спитати за брак?

Система боротьби за якість через економію й бережливість, як і навики, до того ж, — у нас є, і вона діє. На місці завжди можна розібратися швидко. Було б бажання й розуміння, як кажуть. Із початком другого року п'ятиріччя усі тринадцять бригад цеху переходять на самофінансування. Крім інших, реальністю стане

ще. Тож і женуться за балами: масш принаймні 4,5 — гарантія 20 процентів доплати, менше — 15 і так далі. А чому б не зробити це питання — культури виробництва — додатковим стимулом? Це прямо скажу, позначиться і на економії. Чи ж не конкретним змістом наповниться змагання, коли бригади змагатимуться за право постійно йменуватися відмінними? Прик-

ПОМИЛИВСЯ — ПІВБІДИ...

шальної форми. Але доводитися часто доводитися по-довгу мучитися із звичайнісіньким... браком. На жаль, так само часто він виявляється лиш на фінальних операціях. Скільки ретельної, я б сказав, філігранної роботи влусту — тільки через якусь раковину, яка з'явилася в

перспектива дійово впливати на виконання договірних поставок. Коли це буде доведено нормативно, зрозуміло, що виправдання про об'єктивні причини вже не видаватимуться аж такими «зави-зоботонними». Так само можна буде контролювати й питання економії. Скажімо таке. З чого ж нам заощаджувати, коли до цеху чи на конкретну ділянку не надійшло навіть оптимальна кількість заготовок? Наголошую — не бракована, а дійсно відсутня продукція. Раз чи два ми пішли на принцип і перелічили все те, що надійшло нам на обробку. Виявили нестачу! А за неї ж сплячуть згодом із нас, кінцевої інстанції...

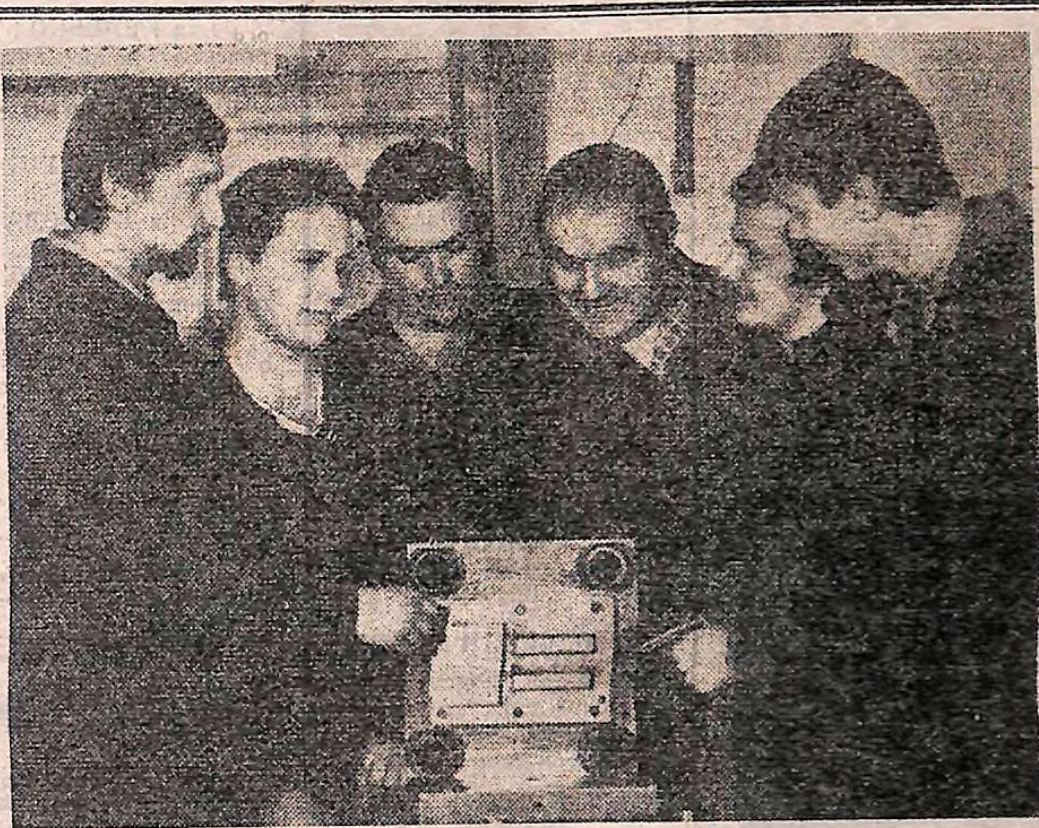
Це халатність, якій одне пояснення — незацікавленість з економією на інших, попередніх ділянках виробництва. Спитаєте, для чого неодмінно чекати самофінансування, а не почати спільну боротьбу, за економію, зокрема, уже тепер чи ще й учора? А у відповідь «доречний» аргумент: кричить той, кому найдуже болять. А в ліварному виробництві на нашому підприємстві контролю за якістю продукції, що випускається, немає. Як, зрештою, й її обліку — заготовки без перебільшення й по закутках можна побачити. А коли восьмий інструментальний цех постачає ще й неякісний інструмент, то й геть весело: замість роботи у нас триває підготовка до неї або виправлення вже на місці чужого браку власними засобами.

Є у нас надбавка за так звану культуру виробництва. Більшість розуміє це спрощено: залиш після себе робоче місце чистим, і додати харбованців

лади є, наприклад, на обробці люльки цеху експортних поставок (керівник О. Андреев, групкомсорт С. Коновал). До 69-ї річниці Великого Жовтня вони вже рапортували про виконання річного об'єму поставок, а їх якість підтвердили чеські товариші-замовники. Або КМК по обробці вала, де бригадиром В. Коробко. Вони вміють заощаджувати навіть, здавалося б, у дрібницях — із виключеними освітлювальними лампами над робочими місцями виключно.

У себе в цеху вирішили організувати для дальшого підвищення дисципліни письмовий діалог між комсомольським бюро, штабом «КП» і робітниками та спеціалістами середньої ланки. Суть проста: ми приймаємо пропозиції, зауваження тощо і у триденний строк так само письмово повідомляємо про вжиті з боку критикованих заходів. Будемо на ділі доводити свою правоту й бажання дійсно трудитися. Тоді й змагання стане достатнім, справою не лише відповідальних за його ведення. Пам'ятатимемо мудрість: помилитися — то півбиди, гірше залишитися байдужим.

О. МОГИЛЬНИЙ, наладчик механо-сипального цеху № 4 заводу «Гідросила».

Комсомольсько-молодіжний колектив слюсарів-інструментальників (керівник В. Липкін, групкомсорт С. Сеферидін), який ви бачите на знімку, у переддень 69-ї річниці Великого Жовтня виконав план першого року п'ятиріччя; а нині вони щозміни перекривають виробничі завдання.

Фото С. ДУДНИКА.

на корисний матеріал викидати на смітник! А таке трапляється — і метали, і литва, й інструменти безжалісно викидаються. Дадуть ще! Так, мабуть, дійсно є звідки братися такому ставленню, раз недбайливець переконаний у непокараності своїх дій. Тут, щоправда, справи дещо поліпшилися, допоміг

тягування» показників. І, звичайно, не втомлюватися розказувати про кращий досвід і в цій, і в інших справах.

О. ГОНЧАРЕНКО, секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання по сілалках «Червона зірка».

найнесподіваніший момент.

Реакція? Не вперше про це говоримо. Що можемо спитати зі своїх — питаємо, і справи ідуть на лад: але ж власними силами впоратись із тими об'ємами продукції було б просто неможливо. А поставачальників литва з Душанбе

АКСІОМАМ ЗАЙВЕ ДОВЕДЕННЯ

Одного не можна не помітити: для змагання між районами обрано дійсно конкретну тему, яка передбачає і постійний контроль, і гласність, і, зрештою, те, без чого будь-яке змагання втрачає свій сенс, — порівняння результатів та використання взаємного досвіду. Що ж у підсумку? І паведені вище думки, і факти з інших підприємств та організацій обласного центру свідчать так само однозначно: системи, а, значить, і безумовного ефекту від ведення такого змагання немає. Чому?

Легше вказати на причини, ніж виправити становище. Про цю очевидний факт, на жаль, йшлося і у сьогоднішніх виступах робітників і комсомольських працівників. Попри будь-які не залежні від комсомолу чинники (поставки, ритмічність роботи, дотримання договірної дисципліни тощо) таке змагання завжди передбачає і передбачало людський фактор. Вплив кожного окремого індивіда на перебіг загальної справи. Шкода, що цю аксіому (за відсутності ба-

жання братися за діло по-справжньому?) все ще беруться весте доводити.

Чи така вже однозначна теза про те, що є виробництва, де економити без завдання дошкульних ударів по якості неможливо, з чи й взагалі? Категоричність, кажуть, шкодить усіди і завжди, особливо на етапі становлення. Звідки ж, у такому випадку, сиринняття «в штих» такої форми захоплення й контролю ощадницької діяльності, як рахунки економії? Згоден, до довершеності тут далеко, але не варто — і просто шкідливо — ігнорувати.

Тож, якщо все-таки братися за ведення особових або колективних рахунків економії і вважати цілком слушно їх за корисну річ, у кожному конкретному випадку їх треба сприймати лише як форму, а не суть справи. Інші форми формалізму не уникнути й не позбутися. Слушно зауважив секретар комітету комсомолу ВО «Червона зірка» О. Гончаренко, що для початку може бути і має стати визначення джерел чи кількості джерел

заощадження. Якщо воно є одночасно й причиною збитків, — поставити на суворий контроль громадськості.

Це з так званою стимулогією явища. Нічого дивного, що у складнішому — власне реалізації — проблем й ускладненні ще більше. На ремонтно-механічному заводі імені В. К. Таратути це — систематична профілактика, про форми якої докладно розповіли в комітеті комсомолу. Якщо по суті — це чи не найтипівший для комітетів комсомолу шлях, — через кому після названого можна перелічити ще принаймні кілька підприємств та організацій, де за економію борються так само.

У ході змагання за економію і якість цікавий досвід мають молоді виробничники заводу «Гідросила» (з атестацією й раціоналізацією робочих місць), ВО «Друкмаш». Однак, порівнявши з цим програму фіксувати комсомольські організації об'єднувати, заводу будівельних матеріалів № 2, ЧЛЗ, більшість підприємств місцевому.

Паралельно іде питання гласності цієї роботи і, зокрема, змагання у цьому питанні між організаціями і підприємствами обох районів Кіровограда. У силу тих чи інших причин і для Ленінського, і для Кіровського райкомів комсомолу ведення соціалістичного змагання між ними зводиться переважно до обміну інформацією у вигляді рапортів з трудових колективів. Цей безумовно важливий напрям роботи первинних комсомольських організацій міг народитися ще тоді, але становиться лише те-нер — мова, скажімо, про всеосяжне соціалістичне змагання по гідній зустрічі ХХ з'їзду ВЛКСМ. Як райком комсомолу, так і самі первинні, очевидно, випікували якихось аказівок, щоб дати вихід своїй творчості...

Скористаємося кіба що ще однією нагодою і попросимо наших читачів з усією серйозністю поставитися до пропозиції усеосяжності себе унаслідком, а не теоретичном руху за ощадливе використання ресурсів усіх видів. І за допомогою газети ділитися з іншими як своїми успіхами й секретами прогресу, так і проблемами. Двостороння користь буде в обох випадках.

І. КУЦЕНЬО.

Підсобне господарство дистанції захисних лісонасаджень, що так успішно розпочало свою діяльність, завдає тепер великого клопоту не тільки керівникам дистанції, а й відділка залізничної.

Втім, на перший погляд, тут усе гаразд, цифра, як кажуть, «справна». З року в рік приріст виробництва м'яса наростає. Так, у 1982 році було вироблено його (в живій вазі) 100 центнерів, у 1983 — 130, у 1984 — 1612, у 1985 — 1830. А в нинішньому очікується отримати понад 2000 центнерів.

Це дає можливість додатково до планових ресурсів м'ясопродуктів постачати в робітничі їдальні, лікарні, дошкільні та шкільні дитячі заклади, а також до столу трудящих залізничників чимало високоякісної яловичини та свинини. І з м'яса, що здається на переробку на Олександрійський та Долинський м'ясокомбінати, виробляється чимало ковбасних виробів, м'ясного фаршу, інших продуктів.

Але якщо ціною все дістається? Приріст виробництва м'яса забезпечується не за рахунок підвищення продуктивності відгодюваного молодняка великої рогатої худоби і свиней, а за рахунок збільшення кількості їх поголів'я. Це ж, у свою чергу, призводить до зниження здавальної ваги тварин, збільшення собівартості м'яса, а значить — до збитковості.

Керівники відділка залізничної намагаються виправдати це рядом причин. Зокрема, відсутністю міцної кормової бази, належних приміщень для утримання худоби, розпорошеністю відгодівельних груп тварин по населених пунктах кількох станцій тощо.

Усе це, звичайно, так. Але хто ж заважав працювати ефективно, по-господарськи, оперативно виправляти недоліки, створювати сприятливі умови для роботи тваринників, виконання ними планових завдань і зобов'язань? Адже

підсобне господарство діє вже понад чотири роки — часу вистало, щоб зробити чимало в напрямі розвитку свого аграрного цеху.

Тепер доводиться вживати термінових заходів, щоб виправити становище, що склалося. Зокрема, форсується будівництво типового приміщення для відгодівлі молодняка великої рогатої худоби на 240 голів. Здійснюється воно господарським способом за участю залізничників усіх підприємств Знам'янського вузла. Працюють вони охоче, в темпі, бо знають, що новобудова дозволить сконцентрувати основне поголів'я відгодюваного молодняка в Знам'янці. Будуватимуться також спеціалізовані трудові процеси годівлі та догляду за тваринами. Тепер проводиться монтаж обладнання, внутрішні облицювальні та інші роботи.

ОВІЙ телятник має стати до ладу наприкінці року. Але зараз вже зараз досить треба розмішувати. Нещодавно закуплено 300 бичків, які поки що утримуються в тимчасово пристосованому приміщенні. Закуплено і поставлено на дорожчезня і відгодівлю також 400 голів молодняка свиней. Це дозволить мати перелічне поголів'я на наступний рік і не допустити значних спадів у виробництві м'яса. Але дозволить мати при його максимальному збереженні у період зимівлі худоби.

Це лише перші кроки. Є ще багато невідкладних проблем, які також потрібно вирішувати вже сьогодні.

Однією з них є проблема кормів. Вирощуються вони переважно на смугах відчуження (маю на увазі земельні площі, які знаходяться між залізничним полотном і захисною смугою лісонасаджень). Значна їхня частина дає низький врожай, бо протягом тривалого часу не поповнювалися запаси органічної і мінеральної поживи. ВІД ЗЕМЛІ БРАЛИ УСЕ, ЩО МОГЛИ, А ВЗАМІН НЕ ДА-

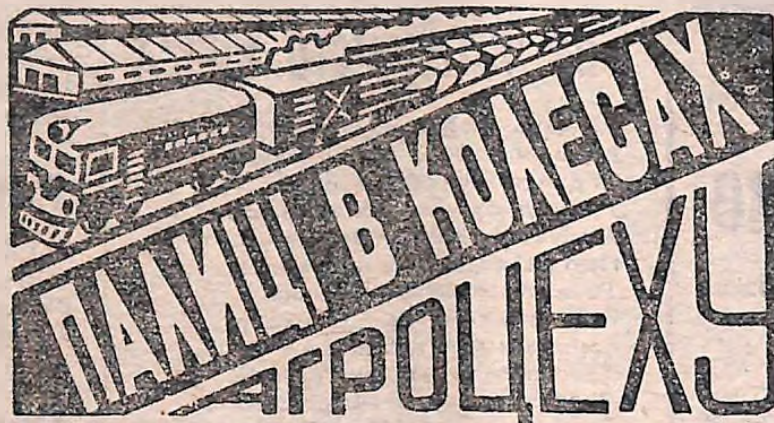
ВАЛИ НИЧОГО. Завдання полягає в тому, щоб на озимі поля обов'язково вносили у рядки мінеральні добрива при сівбі з наступним підживленням посівів у строки, передбачені технологією вирощування. Максимально необхідну кількість органічних добрив треба вносити під зяльову оранку, коли закладається основа майбутнього врожаю.

Досить гостро стоїть і надрова проблема. Як це не дивно, підсобне госпо-

дарство не має постійного штату тваринників. Для годівлі і догляду худоби виділяються за нарядами робітників різних спеціальностей. Ферми взагалі лишались без спеціалістів, немає навіть ветеринарного лікаря.

Цілком правильно В. Н. Піддубний з перших днів своєї роботи на посаді на-

комсомолу. Краще працюють ті колективи, де поруч з досвідченими трудяться молоді. Це красномовно доводить і практика роботи тваринників колгоспів району. Саме молоді задає тон у соціалістичному змаганні за підвищення

дарство не має постійного штату тваринників. Для годівлі і догляду худоби виділяються за нарядами робітників різних спеціальностей. Ферми взагалі лишались без спеціалістів, немає навіть ветеринарного лікаря.

Цілком правильно В. Н. Піддубний з перших днів своєї роботи на посаді на-

комсомолу. Краще працюють ті колективи, де поруч з досвідченими трудяться молоді. Це красномовно доводить і практика роботи тваринників колгоспів району. Саме молоді задає тон у соціалістичному змаганні за підвищення

КОМЕНТАР начальника відділу сільського будівництва планової комісії облвиконкому В. О. КАШПІРА:

ЩЕ НЕДАВНО у вигідності підсобного господарства доводилось буквально — такі перекопувати адміністрацію деяких підприємств. А сьогодні підсобні господарства в області стають невід'ємною частиною багатьох підприємств, установ і організацій.

В області нині діє 223 підсобних господарства. Постійно поліпшується якість харчування в робітничих їдальнях, асортимент пропонованих блюд. А на окремих підприємствах м'ясо реалізується в роздріб через засадкову мережу підприємств громадського харчування. Все це — зростає віддачі аграрних цехів.

Нині з переясанням доведених завдань підсобні господарства Олександрійського, Новомиргородського, Новоархангельського, Новоукраїнського районів, Стабільно, швидко нарощуючи виробництво м'яса, працюють підсобні Кіровоградських чапушопів, заводів гірського воєну Олександрійського району. А також обласне управління лісгоспагу, виробничі об'єднання цукрової промисловості «Кіровоградцукропром», обласної спеціалізації.

У той же час багато керівників ставляться до розвитку свого підсобного господарства як до другорядної справи. Це стосується Кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш», виробничого об'єднан-

ня «Олександріявугілля», Олександрійського електромеханічного заводу, Світловодського заводу чистих металів, де реалізація м'яса за торішніми підсумками складала усього 17—39 процентів річного завдання. А нині план десяти місяців прямо-таки «провалюють» обласні організації — управління місцевої промисловості (18,2 процента), побутоуправління (34 процента), управління автотранспорту (56 процентів).

Доречно згадати про роботу підсобного господарства Знам'янського відділка Одеської залізничної (дистанція захисних лісонасаджень — його складова частина). ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ ОДНА З ТИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ОБЛАСТІ, ЩО НЕ ВИКОНАЛА ПЛАНУ ДЕСЯТИ МІСЯЦІВ, А Й ТА (причому єдина!), ЩО ДОПУСТИЛА ЗНИЖЕННЯ ТЕМПІВ ПРОТИ МІНУЛОГО РОКУ (реалізовано на 435 центнерів м'яса менше).

Недоліки в розвитку підсобних господарств, їхня низька ефективність зводяться в основному до того, що багато підприємств йдуть по шляху створення дрібних, розпорошених господарств. Гальмують розвиток аграрних цехів і слабка матеріально-технічна база, перебіг з постачанням кормів. Звідси — низька продуктивність тварин, звідси — збитковість багатьох підсобних.

Підсобні господарства — важливе джерело збільшення харчових продуктів для робітничих їдалень. Справа ця — першорядної ваги.

продуктивності худоби і збільшення виробництва продуктів тваринництва не лише в районі, а й в області, добиваючись високих результатів.

Чому робітники неохоче йдуть працювати на тваринницькі ферми підсобного господарства залізничників? Насамперед тому, що упущено важливу справу створення сприятливих умов для роботи і відпочинку працівників ферм, виконання ними планових завдань і соціалістичних зобов'язань. Через відсутність механізації трудових процесів їх доводиться виконувати вручну. У тваринницьких приміщеннях немає кімнат гігієни, побутових кімнат, Червоного кутка, знаходиться в окремому приміщенні, працює від випадку до випадку.

Є і ряд проблем, розв'язання яких залежить не лише від керівників відділка залізничної. Це не вирішено питання централізованого постачання підсобного господарства сільсько-

господарською технікою, інвентарем і запасними частинами. Дистанція не закріплена за державним елеватором, що дає змогу придбати високоякісний посівний матеріал зернових, зернобобових культур, нормових буряків та інших.

Не виконуються настанови й щодо централізованого запуску молодняка великої рогатої худоби і свиней. Доводиться витрачати багато часу і коштів на роз'їзди по господарствах кількох областей, щоб закупити тварин. Крім цього доводиться платити за кожен кілограм живої ваги молодняка по 3 карбованці 50 копійок, що важним тягарем лягає на собівартість м'яса. Роздрібно ж ціна реалізації його становить 1 карбованець 80 копійок.

ОТЖЕ, проблем вистає. Причому одні вимагають негайного вирішення, інші — вирішенні вже в найближчій перспективі. Думається, у такій важливій народно-господарській справі, як розвиток підсобного господарства, далеко не все зроблено керівниками відділка, партійною, профспілковою і комсомольською організаціями Знам'янського залізничного вузла.

В. ОСТРОВЕРХОВА.
м. Знам'янка.

ЗНАЙ І БЕРЕЖИ

Сьогодні ми публікуємо підсумки другого туру конкурсу - вікторини природолюбів «Знай і бережи», яку редакція проводить разом з обласною радою Українського товариства мисливців та рибалок. Отож подаємо коротко правильні відповіді на запитання другого туру, які були опубліковані в газеті 30 жовтня ц. р.

1. Багато рослин і тварин наділені надзвичайною здатністю передчувати різноманітні зміни в природі. Так, зайці перед снігопадом не піднімаються зі своїх денних ліжбищ. Цією здатністю вухатих користуються сибірські мисливці, які, підмавшив зайця, тримають його в сараї і по поведінці звірка визначають, чи можна надіятися на успіх в промислі; якщо заєць провів ніч без руху і не брав корму, то й перевіряти капканів в тайзі не треба, бо в них нічого не попалося...

Влітку, якщо зайці після сходу сонця не з'являються, а продовжують паситися, — чекати на негоду. Бурундуки починають тривожитися і сивіти перед дощем.

Якщо кріт робить високі гірки, слід чекати негоди. Перед дощем кроти виходять на поверхню.

Солов'ї всю ніч співають перед злого днем. Фазани ховаються в кущах на дощ і вітер.

Якщо голуби розворкувалися — буде ясна погода.

Перед сильними морозами лисиці не вкладаються в нори, а лягають прямо на сніг і сплять, згорнувшись клубочком. У цей момент до них можна підійти дуже близько.

Напередодні різкого потепління сірі ворони починають кричати.

Горобці перед похолоданням збираються на деревах, сідаючи один біля одного.

У нашій країні розводять дві основні породи норних собак: такс та фокстер'єрів. Використовують їх під час полювання на лисиць, барсуків, енотовидних собак. Такси або фокстер'єри знаходять звіра в норі, переслідують його по ходах і виганяють назовні. Інколи норні собаки, які володіють «мертвою хваткою», задушують звіра. Барсук же, як відомо, втікаючи від такси або фокстер'єра, намагається не вилізти з нори, а

УВАГА, КОНКУРС!

забитися в тупик. Тому, почувши, що собака безперервно гавкає в норі на одному місці, мисливці розкопують її і здобувають барсука, який забився в тупик.

Такі бувають трьох різновидів: із гладенькою, жорсткою та довгою шерстю. Два різновиди має в нашій країні фокстер'єр — жорстошерстий і гладкошерстий.

Значно меншого поширення ніж такса та фокстер'єр, в нашій республіці набули ще дві породи норних собак: вельштер'єри та ягдтер'єри.

3. У дорослого крижня є так звана куприкова залоза, що міститься в основі стернах пер. Її виділення залобігають намоканню пер у воді. Вони ж є причиною специфічного запаху крижня.

У каченят куприкова залоза залишається нерозвинутою, секрету не виділяє і тому вони позбавлені того запаху, на який орієнтується собака або який небудь дикий хижак. Ця особливість має важливе значення у виживанні молодяка крижня в умовах дикої природи.

Нині учасники конкурс-вікторини за кількістю очок розташувалися в такому порядку: Ірина Яременко з Кіровограда, сім'я Опріа з Вільшанського району,

Євген Боровський та Валерій Троян з Вільшанки (у обох однакова кількість очок), Людмила Орлик з Добровеличківки, З. Осатюк з Гайворона, Г. Гуліда з Кіровоградського району, П. Григоренко із Світловодська, новоукраїнець В. Рахуба та С. Симченко з Вільшанки (у обох однакова кількість очок). Як бачимо, другий тур вніс суттєві корективи в становище деяких конкурсантів. Попереду — тур третій, останній.

ЗАПИТАННЯ ТРЕТЬОГО ТУРУ

1. Кажуть, досвідчений мисливець й у воді вогнище розведе. Як би там не було, та це вміння згодиться кожному, хто любить вибиратися на природу. Запитуюмо: як же правильно розводити вогнище? Які типи вогнищ ви знаєте, для чого вони служать? Розкажіть і про правила пожежної безпеки в лісі. (Автор запитання — кіровоградка І. Яременко).

2. Які з мисливських собак найбільше годяться для полювання на пушного звіра в умовах степу?

3. Що повинен робити природолюб, мисливець, турист, який помітив хворих диких тварин?

Відповіді на запитання третього туру конкурсу вікторини слід надсилати на адресу редакції не пізніше 24 грудня за поштовим штемпелем.

ЖЮРІ КОНКУРСУ-ВІКТОРИНИ.

Загін будівельників Кіровоградського облгосбуду споруджує у селі Василівці Ставищенського району Київської області 60 будиноків для евакуйованих із зони Чорнобильської АЕС.

На знімку: житловий будинок № 24 зводять будівельна бригада ордена Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району (бригадир І. Ю. Дьолог).

Фото І. КОРЗУНА.

АКТУАЛЬНО!

ПОЛЮЙМО І ПАМ'ЯТАЙМО

В понеділок у засніженому степу, отам на горбочку, зустрілися два косяки.

Один з лівого берега Вісі у білій шпильчастій шубці стрункий джигун з пишними вусами. Другий з правого берега — сіре пазьто геть носічене, пересть пучками звисає, ліве вухо, як решето, і ще й на задню ногу шкандибав.

Той, що з лівого, й писав:

— Що з тобою, брате мій вітроногий? Ти ж як доходиш!

— Ти ніби вчорашній! Вчора ж почалося полювання. Довелось побігати. Сімнадцять добових норм виконав. Я вже чимало пожив на світі. Знаю й я всі правила полювання. Дотримуватись їх би й мисливцям!

Примостився з підвітряного боку за брилою. Дрімлю з розкритими очима. Аж бачу — ноги.

— Чий?

— Мисливця.

— А він же де?

— Падля білий халат. Прояв якесь. Уявив, що він — король, що йому все дозволено, що не його стег, власні утіди!

— Жак! Це ж порушення правил!

— Що йому до них? Сніг випав, от він і наляв на себе білий халат. І голову замість шапки пов'язав білою хусткою.

— Не мисливець, а малодина!

— Щоб я його менше бачив! Та мене не проведе. Я й рионув, не дочекавшись, щоб він вліпив у мій бік заряд... Думав, що лише це лихо. Та за мною й собака, як теля. Гнався підня, поки я не вкочив у Капізкий лісок. Там у мене є надійна схованка у вересових хащах... Але ось чую: голоси, голоси... Добігавсь. Заховався... Обложив суцільним кіллям. Одні галалакають, свистять, кричать, біють у залізники, прочісують просіки, чагарі, кущі, а інші зачаксувались на виході. Двоє з тієї сотні доходять і до моїх кущів, розмовляють між собою:

— Пали, Петре, в усе, що літає й бігає!

Той Петро видно ще з совістю відповідає:

— Так норма ж — по-

одному зайцю на чоловіка. А на кіз взагалі в нас ліцензій немає.

— Простота! Яка там норма? Які ліцензії? З нами машини! — Який бог?

— Наш Овсій Овсійович, наш бригадир. При ньому можна валити без ліку і зайців, і кіз, і лисич, і тигра теж — і все у машині, ніяке цікаве око не довідається...

— Чудеса в решеті! — вигукнув поранений вухань.

— І як вони, брате, падали! — продовжував джигун. — Пороху не жаліли, снайп жменями — як гуркне — грім, канонада!.. Дісталося і мені — чесоули мій кожух, прорешетили ліве, відбили половину правого вуха. Стріляли картечно більш як за двісті метрів.

— Так це теж проти всіх правил!

— Ти неслух з привітом! Хто там дотримується тих правил? Хто заглядає в ті заряди?

— А слід би!

— Слід би... І я, як у тумані, здається, добіг чи до Капітанівки, чи до Новоміргорода. Отаке. А у вас, як там на лівому березі?

— Нормально. Проїшли на Поповій дачі чотири мисливці з Веселівки, а іншим краєм за ставком троє з Оситин. Постріляли і в обід потягли по домівках. Один з Веселівки сказав: краще піду на підлідний лов на рибалку.

— Ну, чекайте на другу неділю й ви халепі!

— Що ж нам робити?

— Є пихід, брате. В нас усе мов гребінцем прочесано. Мало хто виїлів. Слідів майже немає. Перебирайтеся до нас. Отак і бігатимемо. Якось перебудемо оті чотири неділі, чотири виходи...

— Мисливці! Мої добрі друзі! І літні, і насамперед молоді! Полуйте. По багатих річках, по лісках, по перелісках. Ні луку вам, ні пера! Відпочивайте, набирайтеся сил і здоров'я на засніжених просторах. Хай вам щастить і на трофеї. Тільки не забувайте отієї розмови двох бувалих зайців.

Микола СТОЯН.

с. Панчеве, Новоміргородський район.

Фрази з димом

● Найефективніший метод боротьби проти перекурів — приймати на роботу некурящих.

● Парадокс: перекури в робочий час найчастіше влаштовують жінки.

● Лекція про шкідливість куріння переривалась перекурами.

● Цигарки найчастіше купують жінки, хоча й кажуть, що для чоловіків.

м. Кіровоград.

Володимир ПОЛІЩУК.

ПАРОДІЯ

Не чіпай мою душу пальцями,
Все одно нічого не вилпиш.
Ні газдині кмітливої, ні вишивальниці...
Я не з глини, та, ба, й не з ребра — з туману...

Пожену до лиману гуси.
Розполохаю їх (агилы!) над лиманом,
А із буслами подружся...
[Тамара ЖУРБА. Лагідна земля.
Дніпропетровськ, 1982, с. 29].

НЕ ЧИТАЙ МОГО ВІРША

Не читай мого вірша очима,
Все одно ж бо нічого не втямиш:
Ні думок моїх лету, ні рими...
Тільки душу мою знов пораниш.
А вона не з паперу, не з глини,
Не з ребра, а лише із туману...
Розполохаю світ я пташиний
Й пожену всіх гусей до лиману.
Бо писати мені завважкую
(Гелготять, за перо як беруся).
Мовчки бусли ген-ген пролітають,
Ось із ними, мабуть, подружся.

Віктор ВЛАСЮК.

м. Кіровоград.

З НАРОДНОГО ГУМОРУ

АПЕТИТ

— Як у вас із апетитом? —
Лікар хворого питає.
Пацієнт промовив стиха:
— Як наймсь, то й немає...

ТРЕБА ЗВАЖИТИ

Сказала жінка в магазині:
— До вас я посилала сина
Купити ізюму кілограм,
А він приніс п'ятсот лиш грам.
В одвіт їй мовить продащиця:
— Терези справні, подивіться.
Не витрачали б ви годину,
А краще зважили... дитину!

Георгій ПОЗДНЯК.

м. Світловодськ.

САТИРИЧНИМ ХОДОМ ПО НЕТРУДОВИХ ДОХОДАХ

▲ Репутацію викладача вузу підмочив золотий дощ за репетиторство.

▲ Фарцовщик — це спеціаліст спритно роздягати любителя гарно одягатися.

▲ «Ваша карта бита!» — сказав ворожці міліціонер, конфісковуючи нетрудові прибутки.

▲ Лісова фантазія: написали до звіту 12 тисяч кубометрів деревини — і одержали тринадцяту зарплату.

▲ Плаваючи у незаконних джерелах фінансування, як риба у воді, бухгалтер потопав у розкоші.

▲ Абитурієнт знав тільки один закон фізики: не підмажеш — не поїдеш.

Олег СЕІН.

Без слів.

Малюнки О. БОСОГО.

В чому собака зарита?

Обіди завфермою думи важкі:
— Чому ото свині худючі такі?
Сухенько ж під ними і підстилка є.
І сонце в свинерник проміннячко лле...
Усе перелічує хмурий Микита.
Аж хтось підказав:
— Їм би їжі в корита...
Схопився за голову наш нсборака:
Так он воно в чому зарита собака!

Розмова в редакції

— Ну, як протатівець Настирливий Ваня?
— Повинен сказати — помітне зростання.
В останніх листах, що в редакцію лише,
У слові «Редактор» дві помилки лише.

Довголіки

У аптеці в продащиці
Запитала молодича:
— Є в аптеці мазь така,
Що лікує від грибка?
— Є, звичайно. Чом нема?
Ось візьміть цісі.
Я вже двадцять літ сама
Теж лікуюсь нею.

Чи ж розумна

— Ну й розумна голова
У Павла Вертуті!
Кажуть всі, що він аж два
Кінчив інститути.
— Чи ж розумна? Я цього,
Право, не сказала б,
Коли їй і одного
Виявилось мало.

Борис ЧАМЛАЙ.

м. Кіровоград.

Дрібки солі

▲ Чарколюбам прочуханку дати — менше будуть в пляшку заглядати.

▲ У хід пішли ломачі й кулаки — з'ясовують стосунки пняки.

▲ Тим, хто до оковитої охочий, туман сивушний застигає очі.

▲ Немає гідності у пняка, він загубив її на денці гранчака.

▲ Того, хто з пляшкою зустрітись прагне, зелений змії у витверзник тягне.

▲ Зустрінеш ще перідко добряків, які стають на захист пняків.

Словник дивака

Турботи — гумове взуття для туристів.

Стрижень — перукар.

Урвище — хапуга.

Коровай — бугай.

Жуналиця — ося.

Мазило — водій «МАЗу».

Нашийник — шарф.

Повзун — немовля.

Блюзнір — меломан, любитель блюзу.

Збудник — будильник.

Плетиво — павук.

Гладінь — праска.

Завірюха — жінка - потапіс.

Хмельяр — чарколюб.

Виправка — жінка - коректор.

Михайло СТОЛІН.

О ГОЛОШЕННЯ під лаконописною назвою «Ганьба» — єдине серед багатьох, вивішених у вестибюлі обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської, яке наші відвідувачі читають без особливого ентузіазму. Бо незручно зустріти в тому чорному списку боржників, що на невизначені строки зберали бібліотечні книги, зайоме прізвище...

Всі знають, що книга — народна мудрість. А проте, що вона ще й народне добро — багато хто надовго забуває. Такі «дружать» з нами за принципом: обіцяного три роки

ВРАЗЛИВА СТІЛА

«Герої» чорного списку

ждуть. Ні поштою листівки — нагадування, ні телефонні прохання, ні особисті вимоги не знаходять «ахиллесової п'яти» у наших запеклих боржників — нічим їх не проймеш. Допоможіть знайти її у молодих токарів заводу «Гідросила» Ю. О. Пискуна, А. М. Сливи і В. М. Ткаченка, які читають 9 книг уже третій рік!

Давненько обтяжують полиці власних шаф і бібліотечні книги, не повернуті сюди молодими робітниками заводу радіовиробів А. О. Подденежною, В. В. Переверзевим, Ю. В. Титовим, Ю. Д. Пісним, І. М. Сухотенком.

Добре живиться бібліотечним боржником і в стінах вузів обласного центру: в педагогічному інституті і в інституті сільськогосподарського машинобудування. Персонально нагадували про необхідність розлучатися з програмовою та художньою літературою, взятою в бібліотеці, майбутнім чи вже й справжнім педагогом Юрію Голубу, Ірині Гарашенко, Ніні Довженко та майбутнім інженером Наталі Васильєвій, Геннадію Осипенку, Івану Кирману, Сергію Бородину.

Писали в ректорати цих вузів, але й педагоги не хочуть відповідати за безвідповідальність своїх вихованців. Не відповідає на наш офіційний лист і навчальник Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації, якого ми просили вплинути на окремих учнів, боржників бібліотеки М. Гарцуєва, Г. Кияша, С. Немцова, Ю. Привалова.

А тим часом цінні видання довго чекають інші читачі в чергах.

В. КОЗЛОВА,
завідуюча відділом міського абонементу обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На укр. мові виходить.

НАША АДРЕСА:

316030. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 01667.

Обсяг 0,5 друку. арн.

Індене 61103.

Зам. № 662.

Тираж 61 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Компартії України